

אור עליון

יו"ל על ידי ארגון להפצת יהדות "נשמת כל חי"

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

תבת תשע"א (תהא שנת אור עליון) גיליון מס' 12

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

דבר העורך

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו". ברגשי שמחה וגיל עומדים אנו בסיומה של השנה הראשונה להוצאת העלון "אור עליון". עלון ייחודי ומושקע, המתאים והנקרא על ידי כל המגזרים: רבנים, חרדים, דתיים, מסורתיים, חילונים. זכינו וברוך ה' הרבה התחזקו והתקרבו לה' יתברך דרך העלון.

את הגיליון הראשון של עלון "אור עליון" הדפסנו באלף עותקים בלבד, וברוך ה' העלון מצא חן בעיני הציבור, הדבר בא לידי ביטוי בדברי העידוד והמחמאות הרבות שקיבלנו בכתב ובעל פה, ובהשתוקקות ובצפייה של הציבור מידי חודש להוצאת הגיליון החדש. בהתאם לדרישות הציבור הגדלנו את כמות העלונים, והיום ברוך ה' העלון מודפס בחמשת אלפים עותקים, ומחולק בהרבה ערים ויישובים ברחבי הארץ.

כל זאת מלבד שליחת העלון במייל ל"רשימת תפוצה" אשר מתארכת ב"ה מידי חודש בחודשו, ומלבד פרסום העלון בכמה אתרים ברחבי האינטרנט, לטובת הציבור היקר בארץ ובעולם. (קיבלנו תגובות מהרבה מקומות בעולם: ארה"ב, איראן, מצרים, ספרד, צרפת ועוד). כשם שהעלון גדל בכמות כך גדל גם באיכות. אם בתחילה היו רק כמה מדורים, היום ברוך ה' ישנם בעלון מדורים רבים ומגוונים, עם הרבה מאמרים אקטואליים.

כידוע לכם "עם מחמאות אי אפשר לשלם לדפוס". בחודש שעבר לקחנו הלוואות בשביל הוצאת העלון. והחודש... נאלצנו בצער רב מחוסר תקציב להוציא את העלון בשחור לבן. חבל שאנו נאלצים לסיים את השנה בירידה של האיכות החיצונית, מכל מקום אנו מקווים שתיהנו מאיכות התוכן. ומכאן אנו פונים אל ציבור הקוראים בכל לשון של בקשה! עלויות הדפסת והפצת העלון הינן גבוהות. אנא! כל אחד יסייע להוצאת העלון אפילו בסכום קטן, אנא חיתמו על הוראת קבע של 18 ש"ח או 26 ש"ח (פחות משקל ליום). כדי שנוכל להמשיך בהוצאת העלון, ואף להגדיל ולפאר את העלון היקר.

בברכת תודה לכל המסייעים והמעודדים
מנשה בן פורת

אהבת חינוך לכיבוי האש

האחרונים השתוללה במדינה "אש השנאה הגדולה ביותר בתולדות המדינה", כלפי ציבור החרדים בכלל וה"אברכים" בפרט, וכנגד מרן הראשון לציון רבינו עובדיה יוסף שליט"א. וגם אש השנאה לא פסחה על הציבור החרדי: בין המגזרים והעדות השונות. חובה עלינו להמשיך באותה אחדות ואהבת חינוך שראינו בימי האסון: אחדות נפלאה בתפילת אלפי ישראל מכל קבוצות האוכלוסיה -רבנים, דתיים וחילונים, אשכנזים וספרדים- ברחבת הכותל המערבי לביל שיש לאחר חצות לילה. כמו כן היה מרחיב לב לראות את עם ישראל מכל אזורי הארץ נרתמים לסייע לנכגעי האסון ולציבור המפונים מבתיהם, ללא מחיצות בין דתיים לחילונים. לדוגמא, עשרות סטודנטים מאוניברסיטת חיפה התארחו בבית חב"ד בסירת הכרמל. ארגוני חסד חרדים דוגמת זק"א, איחוד הצלה, עזר מציון, וכדומה עזרו וסייעו לכל התושבים ללא קשר לזיקתם לדת.

את העלון שלנו "אור עליון" קוראים בני כל המגזרים, מרבנים חשובים ועד לחילונים. אנו מונים בזאת לכל קוראי העלון בקריאה של אהבה ואחדות. **"הלאו אב אֶחָד לְכָלנוּ, הלאו אֵל אֶחָד בְּרָאנוּ, מדוע נבגד איש באחיו לחלל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ?"** (מלאכי ב'). לצערנו, שונאי ישראל שונאים את כולנו ורוצים לכולותינו בצורה שווה. בואו ונאהב כל יהודי גם אם דרכו הפוכה מדרכי.

אני רואה בעיני רוחי חלק מקוראינו המשתייכים לציבור החרדי התמהים עלי: "מותור לאהוב חילונים!?", הם יצטטו מספר פסוקים ומאמרי חז"ל המורים חובה ומצווה לשנוא את אלו שנטו מדרך התורה. תחילה נשיב להם בדברי ה"משן חכמה" (דברים כבד), האוסר לאדם שנשכח בעוונות כמנונו- לשנוא את הרשעים, רק מי שהוא בעצמו סר מרע וצדיק איש כזה [עובר בעירה], רק מי שהוא בעצמו סר מרע וצדיק תמים בדרכיו, אבל קשה למצא כמותו [כזה]. נמשיך בדברי ה"חפץ חיים" (בסוף ספרו אהבת חסד) שכתב: "ואף ברשע גמור יש איסור לדעת מהר"מ מלובלין (סימן יג) לשנאתו כל זמן שלא הוכיחו, ואין דבור הזה מי שיועד להוכיח, שמא אם היה לו מוכיח היה מקבל... רק יבקש רחמים עליו שיעזרהו השם על תשובה שלמה". ונסיים בדברי ה"חזון איש" (יו"ד סוף סימן ב אות טז ואת כח) שבימינו דין הרשעים כאנוסין וכתינוקות שנשבו [מאחר ומגיל קטן הם התחנכו לצערנו בחינוך כפריני], ולכן "מצווה לאהבם" ואסור לשנאתם. (מלבד האפיקורסים המתקוממים על התורה, ומנסים להעביר את העם מרצון ה', מצווה לשנאתם, וזאת רק לאחר שפתח בשלום ולא נשמעו דבריו. "ביאור הלכה" סימן א).

נסיים במעשה "אליהו הנביא בהר הכרמל" (מלכים א', יח) הרומז לתקופתינו, בבחינת "מעשה אבות סימן לבנים": לאחר שלוש שנות "בצורת" בגלל חטאי ישראל, אליהו הנביא עולה ל"הר הכרמל", ואז, **"וַתַּפֵּל אֵשׁ ה' וַתֹּאכַל אֶת הָעֵלֶה וְאֶת הָעֵצִים וְאֶת הָאֲבָנִים וְאֶת הָעֵפֶר וְאֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּתְּעֵלָה לְחֹכֵה: וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ ה' הוּא הָאֱלֹהִים ה' הוּא הָאֱלֹהִים**, בפסוקים הבאים מתואר ירידת הגשם. כולנו כאיש אחד בלב אחד נזעק "ה' הוא האלוקים" וה' יתברך יאמר די לצרותינו, ויגאלנו גאולת עולמים, אמן.

בימי חג החנוכה עלו בסערה השמימה בלהבות האש שעל הר הכרמל 42 אחים ואחיות יקרים, ה' ירחם. מצמרר לחשוב מה עבר עליהם ברגעים הקשים ההם. אין מילים שיכולות לתאר את הטרגדיה הזו, אי אפשר לדבר, רק לדמוע ולשתוק. נלמד מאהרן הכהן ששתק וקיבל באהבה את הדין כששמע שאש יצאה מאת ה' ושרפה את שני בניו אהוביו. **"וידום אהרן"**.

ולשאר תוצאות השריפה: 17 אלף תושבים נאלצו לנטוש את בתיהם, 247 דירות עם כל רכושם נזוקו. עצוב לחשוב על אחים יקרים שבים בהיר אחד עליהם להתחיל הכל מהתחלה. ביום שאחרי האסון מתחילים כרגיל "מלחמות היהודים" לחפש את האשמים במחדל. אנו כיהודים מאמינים בני מאמינים היודעים ש"אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן גוזרים עליו מלמעלה", בטוחים אנו שזו הייתה גזירה משמיים. שימו לב! רק לאחר שכובתה השריפה החל הגשם לרדת, אותו גשם שכל כך היה נצרך לפני פרוץ השריפה בזמן השתוללות השריפה, הדבר מהווה אות וסימן שזאת הייתה גזירה משמיים.

בתוך האסון הנורא אינו את יד ה' מכוונת את כל המאורעות בהשגחה פרטית. לפניכם לקט קטן של סיפורי אמונה מתוך התקשורת: "הלהבות הגדולות נעצרו באורח פלא בפתח כפר הנוער סיתרין, בו פועלת ישיבת "אור אבנר" של איש העסקים ר' לוי לבייב. חגי קפלן מהכפר מספר: "את האמונה אפשר לראות בכפר בחוש ממש! מכל הכיוונים נשרף הכל. האש הגיעה ממש עד לפתח הכפר, אבל עלינו האש דילגה. אני מרגיש צורך לפרסם את זה. שיחו בכל נפלאותיו" (אתר "בחדרי חרדים"). "אלברט גבאי, אמן ויוצר, שב לביתו בעין הוד וגילה שאין לו בית. הכל נחרב עד היסוד, כל יצירותיו ופסליו נשרפו כליל. ורק... המזוזה נשארה במקומה, שלימה" (ערוץ 2). "בין הרחובות והבתים המפויחים של קיבוץ "בית אורן" התגלה נס החנוכה של אסון הכרמל: בית הכנסת המקומי, שהוקם רק לפני כמה חודשים, נמצא ללא פגע, זאת בשעה שסביבו עשרות מבנים נשרפו כליל. בתוך אחד מהם - בית ה'גבאי'- אותר גם ספר התורה הפרטי שקנה לו חמיו, והוא במצב מצויין. הדירה כולה שחורה משחור, אך חדר אחד ובתוכו ה"ספר תורה" - שלם" (ערוץ 10).

בשעה זו של גזירה משמיים חובה עלינו לערוך חשבון נפש ולהתעורר בתשובה, "לבדוק במזוזות של המדינה", לשרש אחר שורשי האסון כדי שלא תשוב פעמיים צרה חס ושלום. לפניכם לשונו הזהב של הרמב"ם בתחילת הלכות תענית: **"שבזמן שבתובא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן... וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם. אבל אם לא יזעקו ולא יריעו, אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו, וצרה זו נקרה נקרית [באה במקרה], הרי זו דרך אכזריות, וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים, ותוסף הצרה צרות אחרות"**. (מעניין, האם אותם שידעו לסלף הלכה אחרת ברמב"ם ולהסית בדבריו כנגד ציבור האברכים יצטטו כעת את הרמב"ם הזה?).

נראה שהדבר הראשון והחשוב ביותר שעלינו להתחזק בו, הוא כיבוי להבות אש השנאה. "השריפה הגדולה ביותר בתולדות המדינה" - כך אמרו על השריפה. ואכן בשבועות

העלון מוקדש לעילוי נשמתו הטהורה של הבחור היקר והחשוב נעים ההליכות, מופת לרבים, נוח לשמיים ונוח לבריות, מסביר פניו לזולת, אהוב על הבריות
ליעד הראל בן ציון ואסתר מזרחי ז"ל
שירת כקצין ביחידה קרבית בצנחנים, שימש כמאבטחם האישי של ראשי ממשלות ישראל.
נהרג בקיבוץ ימים ושנים בתאונת דרכים סמוך ליישוב ביתר ביום כ' כסלו תש"ע
ת.נ.צ.ב.ה.

תכונות בני מזל החודש - מזל גדי

(22 בדצמבר עד 20 בינואר)

תמיד להיעלם, אבל הערכה בהיותה מבוססת היא נשארת לתמיד. הדומיננטיות של הגדי במעורבות חיי הילד תעודד אותו להישגיות והצלחה. "העיקר הלימודים" כך שגור בפיו של ההורה הגדי. יתכן אף שיפעיל על הילד לחצים על מנת שייטיב לטפס בסולם החברתי. ואמנם הגדי צריך להזהר שילדו לא יפתח רגשות אשמה כאשר יחוש שאינו עומד בציפיותיו של ההורה. כמו כן לעיתים קשה לבן מזל גדי להבין את הרגשות האמיתיים של ילדיו, והוא עלול להתגלות כנוקשה וחסר יכולת לראות את העולם מזווית ראייתם של ילדיו, עליו להיזהר מכך.

דגשת המיקרוסקופ. בנקודה זו עשויות לצמוח להם הרבה צרות: הם רוצים להגיע לעמדת שליטה (הרי רק על אנשים אחרים כמוהם ניתן לסמוך בתפקידים החשובים באמת...), אבל העדר החום הרגשי יגרום לכל הנמצאים תחת פיקודם לחרוק שיניים מכעס, ובכלל עבודת צוות כושר חשיבה מעולה באמצעותו הוא מסוגל לטפס בקלות יחסית לעמדות בכירות בתחומים נחשבים, בפרט בתחום העסקים או המדע.

התיקון לבני מזל גדי: תורת הנפש היהודית מלמדת אותנו כי "אחר הפעולות נמשכים הלבבות".

תכונות שונות: הגדיים נוטים להיות תובעניים

הן כלפי עצמם והן כלפי הסרים למרותם. מחושבים וזהירים כדי להימנע מכישלון, בדומה לגדי המטפס במעלה ההר ושוקל היטב את צעדיו כדי לא למעוד. שאפתנים, ומול עיניהם המטרה להגיע תמיד לפני כולם, או ליתר דיוק להיות מעל כולם. ספקניים ביותר, כל דבר נמצא תחת סימן שאלה עד לקבלת הוכחות מעשיות ברורות וחד-משמעיות, הדבר עלול לחבל בביטחון העצמי שלהם, ולייצר חששות רבים מפני שינויים או לקיחת סיכון. מנהלים כספים בצורה מאוזנת ובוגרת. ביישנים.

הפרק בתהילים שמסור לנו חכמי הקבלה המתאים לבני "מזל גדי" היו פרק נ"ט, המתמיד לקרוא פרק זה גורם לפתיחת מזלו. סוגלה מהזהר לפתיחת מזל גדי היא קריאת "ביום העשירי" של קרבנות הנשיאים (במדבר פרק ז' פסוקים טו-יא).

במילים אחרות, מה שמעצב את אישיותך הם לא המילים שאתה מביע או ההגייגים הפילוסופיים שאתה חושב, אלא המעשים שאתה מבצע בפועל. טכניקה זו מעניקה לגדי את השיטה לפרוץ את המעגל בו הוא סגור. מכיוון שטבעו אינו נוטה לחמימות רגשית ואף להפך מכך, עליו להתחיל בתרגול התנהגות חמה המעידה על מחשבה באחר.

למשל: ריבוי מעשי חסד וחלוקת צדקה יעזרו לו להתגבר על הדחף לקמצנות הטבוע באופיו. עם העקשנות והחריצות שיש לו, יהיה הגדי מסוגל לכל דבר, אפילו לשנות את עצמו!

חיי משפחה: ביקורתיים מאוד על פעולותיהם, ומתקשים להאמין שאחרים באמת אוהבים אותם. בגלל חוסר האמון הבסיסי שלהם בעצמם - הם זקוקים להערכה יותר מאשר לאהבה, מאחר ואהבה היא דבר משתנה ולא יציב שיכול לשנות את עצמו!

בן מזל גדי ניחן בחוש אחריות מפותח מאוד, כבר מגיל צעיר ביותר הוא חש באחריות כבדה מאוד הרובצת על צווארו. תמיד הוא מרגיש שאם הוא לא יעבוד אף אחד לא יעשה זאת במקומו. חוש האחריות הופך אותו לאדם רציני, יציב וחזק. הגדי הינו תכליתי ומעשי, רגליו על האדמה (יסוד האדמה), הזיות דמיוניות פשוט לא מעניינים אותו, הוא רוצה תכל'ס. הוא אינו טיפוס נוח או מוחצן במיוחד, יהיה הולם יותר לכנות אותו קשוח וקשה, מופנם וסגור.

כוכב הלכת שבתאי השולט על מזל גדי עוזר לגדיים בזרם אל הרוחניות, והם נוטים לעתים קרובות להיות רוחניים מאוד. בכל פעם שהגדיים יאחזו בעולם הגשמי בלבד, יגיע כוכב שבתאי וינפץ את הישגיהם. נכון שבכוחותיהם העצומים ובעקשנותם הגדולה יקומו הגדיים שוב על רגליהם, אבל על הגדיים להפנים את התובנה כי חיבורם המוגזם לחומר הוא ששומט את השטיח מתחת לרגליהם.

כוכב שבתאי המרוחק מאוד מהשמש וחומה, הופך את בני מזל גדי לאנשים שקטים וקריים, כולל בתחום הזוגיות, וזאת גם משום שמזל גדי משתייך ל"יסוד האדמה" הקר והיבש. גם אם תנערו אותם היטב לא תצליחו להפיק מהם הרבה רגשות. יש להם אופי ההולם איש מדע המתבונן על העולם בצורה אנליטית דרך

אז יש תוקף לקידוש. ומהי "סעודה"? או כזית (30 גרם) לחם, או כזית (30 גרם) דבר שברכתו "מזונות" (עוגיות, עוגה, איטריות וכדומה), או רביעית (81 גרם) של מיץ ענבים או יין, (ש"ע רעגא. חזון עובדיה שבת ב. קלו).

שאלה: התפללתי מנחה בציבור בצהריים, בערב הלכתי לניחום אבלים וביקשו ממני להיות שליח ציבור במנחה, מאחר ואין שם משהו אחר שיועד את סדר התפילה, מה עלי לעשות?

תשובה: מאחר ולא מצאתי תשובה זו כתובה מפורש, אבקש מה"תלמידי חכמים" קוראי העלון, לחוות דעתם בשאלה זו. והנראה לענ"ד, שיתפלל רק את חזרת הש"ץ עם הקדישים, מבלי שיתפלל עמם תפילת הלחש.

מקורות ההלכה לעיון: לכאורה הדבר דומה להלכה שנפסקה בשולחן ערוך (סימן סט), שיכול אדם שכבר שמע קדושה לעבור לפני התיבה בשביל חבירו שלא שמע קדושה, לזכותו בקדושה. ע"ש. ומלבד זאת, אע"פ שכתבו הפוסקים שבזמן הזה לא מתפללים נדבה, כי אנו לא מכוונים בתפילה (הלכה ברורה ק"ג), עבור צורך גדול לזכותם באמירת קדושה - ראשי, כעין מש"כ הפוסקים (הלכה ברורה שם) לגבי המסופק אם יצא ידי חובת תפילה, שיתפלל בתנאי של נדבה. אמנם, בתפילת לחש לא יחזור להתפלל עמם, מאחר ואין צורך בכך.

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה ב"הידברות", בפורום "שאל את הרב" שבאתר "טיפות מהאור העליון", וכן במייל mhbp52@etrog.net.il או בטלפון: 054-8486661

לרפואת **עדיאל בן לילי** הי"ו בכל דמ"ח אבריו וש"ה גידיו רפואה שלימה בעיניו ושלא יזדקק לניתוח

בהיותה מכשילה את המורה בעבירה. אמרי למכר שלך שה' אוהב אותך, כמו שכתוב "כי את אשר יאהב ה' יוכיח". מאורעות אלו באים לעורר אותנו לחזור בתשובה ולהתקרב לה' יתברך. ללכת למקובל פלוני ולתרום איזה סכום ולקבל ברכה, ספק גדול אם יועיל לו, וזה נקרא "טיפול קוסמטי". כדי למצוא פתרון למצבו עליו לגשת ולטפל ב"שורש הבעיה" (החטאים) ע"י שיפור המעשים והתקרבות לבורא.

שאלה: רציתי לדעת האם מותר להשתמש במעמד של תכשיטים המעוצב כדמות אישה עם בגד של אישה, אבל אין ראש או ידיים. מתוך מה שאמור להיות ראש יוצאים כמזדים כאלה, עליהם יש להניח את השרשראות. האם זה נחשב פסל או לא? (אפרת)

תשובה: בשולחן ערוך (יו"ד קמ"ד) נפסק שאסור לעשות צורת אדם. אבל מותר להחזיק מעמד זה כיון שאינה צורה שלימה, וכתב מרן בשו"ע (שם ס"ז): "יש מי שאומר שלא אסור בצורת אדם ודקרון אלא דוקא בצורה שלימה בכל איבריה, אבל צורת ראש או גוף בלא ראש, אין בה שום איסור". וכתב על זה הרמ"א: "וכן נוהגין". וכן פסק בשו"ת יחוה דעת (ד"ס).

שאלה: קודם ברצוני להודות לך על פעולתך באתר זה. ועל מתן התשובות בצורה ברורה ומהירה ביותר, יישר כח! ולשאלתי. האם כאשר אני שומע קידוש בבית הכנסת בשבת אחרי תפילת שחרית. ואני מתכוון לצאת ידי חובה, אולם אני לא טועם מהיין, האם יצאתי ידי חובה ואני פטור מקידוש בבית?

תשובה: גם אם טטעם טעימה מועטת מהיין לא תצא ידי חובה, מאחר ויש כלל "אין קידוש אלא במקום סעודה", כלומר, רק מי שאוכל "סעודה" אחרי הקידוש

שאל את הרב

מאת העורך
הרב מנשה בן פורת
שליט"א

שאלות ותשובות מתוך הפרוסם
"שאל את הרב" באתר "טיפות מהאור העליון"

שאלה: שלום, סליחה על מטר השאלות, היות ואני רווקה אין לי את מי לשאול, תודה רבה מראש!!

1) האם מותר לי להשתתף בקורס "קיק בוקסינג" לנשים כשהמורה הוא גבר, אם אהיה עם חצאית ושרוול וכו', ואבקש ממנו לא לגעת בי, זה אפשרי? יש לי חברה שלומדת כדור-עף, ורב אמר לה שהעבירה של המורה ולכן אין לה בעיה להשתתף. זה תקף גם אצלי?

2) מכר שלי מחו"ל, שהוא אינו דתי, סיפר לי שיש לו רצף של אירועים לא טובים בחיים, ושאל אותי איך מטפלים בזה. הוא אמר שיש משהו בקבלה שמסייע, (אמר שיש רב ספרדי בירושלים), אינני יודעת מה לומר לו. הוא מבט מחכה לתשובה ופתרון, האם הרב יוכל להנחות אותי?

תשובה: אין צורך להתנצל על השאלות, בשביל זה קיים הפרוסם הזה, ובשביל זה אני פה. בהזדמנות זו אני מזמין את כל הקוראים לכתוב שאלות בפורום.

1) אסור להשתתף בקורס, מאחר ואין זה צנוע ללמוד אצל גבר, ק"ו לעשות תרגילים מול הגבר המורה, שע"ז את עלולה להכשילו בהרהורי עבירה. כתוב במפורש בדברי חז"ל ובהלכה שהעבירה היא גם על התלמידה,

סודות האינתיפאדה

להבות האינתיפאדה התלקחו בג'בליה ביום י"ז בכסליו תשמ"ח, ניסינו כמעט הכל בכדי לעצור את האש שהתלקחה בג'בליה, אך לצערנו האש לא כבתה ונראה שהיא רק גוברת וגוברת. השתמשנו במלא הכח והעוצמה בכדי לדכא את המרד, וההתנגדות נמשכה במלא עוצה. שינינו כיוון, החלטנו להניח את הנשק ולחתום "הסכמי שלום", והשלום התפוצץ לנו בפנים. אז החלטנו על כיוון אחר, ה"התנתקות", והמחיר יקר, עזה מתחמשת וטילים משוגרים מעזה. לפניכם סיפור אישי מקצין ומפקד בצה"ל, אשר פיקד והוביל עשרות מבצעים בעזה ובלבנון, החושף את סוד האינתיפאדה.

נכון... כמה פעמים ניצלנו בנס... כמה תקלות אימונים הסתיימו בתחקיר בלבד ולא באסון. פתחתי את ספר התהילים, נפתח לי פרק צ"ה. את הפרק הזה הכרתי כמעט על פה, עת ישבתי בביה"כ בערב שבת צמוד לסבא, וסבא הפייטן היה שר בניעמה מתוקה ומסביר לי את משמעות הפסוקים.

ואלו הפסוקים שנפתחו לי (פסוקים ו-י):

"באו נשתחוה ונכרעה, ונכרעה לפני ה' עושינו" בואו נפסיק להתגאות, ונכרע ברך לפני האלוקים.

"אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר, אשר ניסונו אבותיכם בחנוני גם ראו פועלי" אל תקשו לבבכם כמו שהיה ב"מריבה", וכיום שניסיתם את ה' במדבר, אשר אבותיכם ניסונו ובחנוני, למרות שהם ראו את נפלאותי.

במילים הבאות מצאתי הסבר לכל מה שקורה במדינה: "ארבעים שנה אקוט בדור ואומר עם תועי לבב הם, והם לא ידעו דרכי, אשר נשבעתי באפי אם יבואו אל מנוחת" אומר האלוקים: ארבעים שנה אני מתקוטט עם הדור, ארבעים שנה אני עושה להם נסים גלויים, במלחמת העצמאות וששת הימים וכו' וכו', ולמרות הכול הם אינם יודעים דרכי, אז האלוקים נשבע לעם ישראל ש"לא יבואו אל מנוחת" - אל המנוחה בארץ ישראל מבלי שיחזרו בתשובה שלימה.

ואז אני קצין אינטיגננט ובריא בצה"ל, מעודי לא האמנתי שהתורה כל כך מדויקת ואקטואלית. קשה להאמין! אך את הארץ קיבלנו לאחר ועידת האו"ם בכ"ט בנובמבר 1947, י"ז כסלו התש"ח, והאינתיפאדה פורצת בדיוק 40 שנה לאחר מכן ביום 8/12/1987 - י"ז כסלו התשמ"ח.

"עקרון הארבעים" מופיע בהיסטוריה בתנ"ך בספר "שופטים" כזמן של בחינה. ישראל מתיישבים בארץ במשך ארבעים שנה, במהלך תקופה זו בדרך כלל ישנו שגשוג והצלחה לכללית. "ותשקוט הארץ ארבעים שנה". ישראל בתנופת עליה. למרות השקט "היחסי" ישנם מלחמות נגד האויבים הסמוכים לישראל, אך הצבא נאבק באויב ולבסוף מנצח. אך בתום תקופת הארבעים מסתמנות בהיסטוריה שתי דרכים: **הדרך האחת** - במידה וישראל העריכו את השפע האלוהי והלכו בדרך ה' - תקופת השגשוג ממשיכה, והחיים בארץ ישראל מתנהלים בצורה רגועה ושמחה. **הדרך השנייה** - במידה והבחינה כשלה, ובתום תקופת הארבעים ישראל ממשיכים "לעשות הרע בעיני ה'", אז או שהמנהיג נפטר/מסיים כהונתו. או שהאויב הסמוך לגבולות המדינה מציק לישראל, ישראל נלחמים כנגדו אך ללא הועיל, למרות כל מאמצי הצבא - האויב מוביל ומנצח ואנו מובלים ונכשלים.

הבנתי שלא ננצח את האויב בשום דרך עד אשר נתקן את מעשינו. ומדוע? משום שנגמרה תקופת הבחינה שעליה נאמר: "אקוט - אתקוטט". נכנסתי למערת המכפלה החלטתי כמו אבנר להתחיל להתפלל. סמוך לקברם של אבותינו הרגשתי איך אני פוסע בתוך סיפור תנ"כי הנכתב עלי, על אבנר, על הפלשתים מעזה וחברון... על מדינת ישראל הקטנה והמבולבלת... ועל חברון של חאלד...

מיום פרוץ האינתיפאדה אני חש שאנו באמת "עם תועי לבב הם" אנו הולכים כעיוורים באפילה. מנסים הכל, את מה שנוח, לאו דווקא את מה שנוכח. והבעיה הפלסטינית רק הולכת ומסתבכת, הם מקבלים אהדה ותמיכה בינלאומית, ואילו אותנו מגנים ומאשימים בפשעי מלחמה נגד אזרחים תמימים.

חוגגים בירושלים לאחר הצבעת האו"ם

ארבעים שנה אחרי... פרוץ האינתיפאדה

המידע שמסר לי חאלד יעזרו לי בעתיד בלחימה חדשה ברחובות חברון. חשבתי הרי השותפות לא תחזיק מעמד, יגיע היום שנצטרך להילחם נגדם. ביציאה מהחמ"ל פגשתי שוב את אותה חיילת, אך הפעם יושבת צמוד לשוטר פלסטיני, צוחקת ומצוירת על נייר בריסטול לבן ציור צבעוני שנראה כמו חצי דגל ישראל הנשזר בצבעיו בחצי דגל אש"ף, ומתחתיו כתוב בעברית "שלום", והפלסטיני האדיב ניסה ללמד את החיילת איך כותבים גם שלום בערבית. נפרדתי ממנה בכאב כמו אח גדול שנפרד מאחותו הקטנה והאומללה. התיישבתי בג"פ ועצמתי את עיניי. "סע" אמרתי לאבנר "סע". אבנר לא דיבר רק לחץ על דוושת הגז וחדר במהירות אל תוך החושך במשמרת הלילה בגזרת דרום הר חברון. נסענו, שתקנו, וחשבנו על מה שקרה: על הרשות... והשלום... והאחות הקטנה היהודייה שהשארנו שם.

הגענו לקריית ארבע יורדים את "ציר המתפללים" בדרך למערת המכפלה בחברון, אבנר הנהג הצדיק מבקש רשות להתפלל, אני מהנהג בחיוב. אבנר נראה כמו סבא שלי, יהודי ירא שמים עם חתימת זקן. כשהייתי ילד קטן, סבא גר היה ביבנה ויכהו כרב בית הכנסת, זכיתי להתפלל תפילת שבת עם סבא... סליחות... ולשתות תה חם ועוגות. תמיד אהבתי לשבת בבית הכנסת להקשיב ולראות.

תמיד אהבתי לפתוח ספרי קודש "על עיוור", כלומר, לקחת ספר תורה או תהילים לפתוח ולקרא את הפרק או את הפסוק הראשון שעומד מול עיני, אז אני חש שזה דבר ה' שמתגלה לי בפתחת הספר בצורה אקראית. אני חושב על המצב ומחזיק את ספר התהילים, בגבו של הספר כתוב "אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים".

חורף 1995. אימון ב"בית גוברין" לגדוד לוחמי חי"ר. ישבנו בתוך אולם צר וצפוף כמעט גדוד שלם, אלוף משנה ד. מפקד החטיבה נכנס לחדר והחל לתדרך את הכוח לקראת המשימות בחטיבה. ישבנו יחד קצינים וחיילים, מנסים להבין את ההסכמים החדשים. באיזהשהו שלב הציג המ"ט שקפים דרכם הסביר על עיקרי הסכמי השלום עם אש"ף. על רשות פלסטינית חדשה שאמורה לעבוד בשיתוף פעולה מלא עם צה"ל, ולהילחם נגד הטרור: החמאס וארגוני טרור פלסטינים נוספים. בשלב זה התחלנו להתבלבל, לא הבנו אז מי האויב בעצם! את המילה אויב איש לא הזכיר.

השיחה תמה, האימון נגמר, ארזנו ציוד ועלינו לק ל"גזרת חברון". אני המ"פ (=מפקד פלוגה) הייתי אמור לקבל תדריך משימות ממפקד "גזרת חברון", היושב בבסיס "העיט", בשיא הגובה, ב"הר מנוח". אבנר נסע באיטיות לכוון דגל אש"ף המתנוסס סמוך לדגל ישראל והביט בי פעור פה, זה "העיט"?! הוא השתהה... דגל אש"ף מתנוסס בתוך בסיס צה"ל?! התקדמנו בניסיעה איטית וחשדנית אל תוך רחבת הבסיס, ירדנו מהג'יפ, ראינו את השוטרים הפלסטינים העליזים שרועים פרקים על המיטות הצבאיות, מתופפים בדרבוקה, צוחקים בלעג ושרים. לא צריך להבין ערבית בכדי לשמוע ולהבין מילים פשוטות כמו "ג'יהאד. ג'יהאד... שהיד... יפו... חיפה... ירושלים... תל אביב...".

הקצין הפלסטיני הושיט לי יד, טפח על שכמי, ואמר: "סלאם אחווי, איסימי קולונל חאלד, מפקד גזרת חברון ובסיס D.C.O. הוא החל לדקלם כמו מתוך חוזה את הסכמי אוסלו, וסיים: "בגזרת חברון אני המפקד שלך... אני הסמכות הממונה על חברון, תפדל! (בבקשה)... כוס קפה... בואו נכנס למשרד". הלכנו שקטים אחרי חאלד "המפקד". שמתי לב שכל הקצינים הפלסטינים מצוידים בנשק ישראלי: מכשיר קשר נייד מדגם 624 צבאי, מפות קוד, אותות קריאה.

דפיקות קלות נשמעו בדלת. הדלת נפתחה בחריקה, בצידה נעמדה חיילת יהודיה נמוכת קומה במדי משמר הגבול. "המפקד" היא אמרה ביראת כבוד, "תשתו משהו?". חלאד התרווח באווה במושב המרופד: "לי חמודה, קפה כרגיל, ולמילואימניקים? מה אתם רוצים?". לא הגבתי על הכינוי למרות שאני "קצין בצבא קבע" ולא במילואים. עניתי בכאב: "שום דבר אחותי!" ובלבי חשבתי מה עושה חיילת היהודייה פה בין כל הפלסטינים... היא חיכה וקדה בעוננה והדלת נסגרה. חאלד פרס בפני את מפת הקוד הצבאית, והמשיך לפרט את הנעשה בחברון. לחאלד כבר לא הקשבתי, רק המשכתי להרגיש כמו בתוך חלום מוזר, שהסופר המוצלח ביותר למדע בדיוני לא היה מצליח להעלות אותו על הדעת, גם אם הוא היה מתאמץ.

במאמר המוסגר, הרומן בין חאלד וחבריו מהרשות הפלסטינית ואליוני הישראלים לא החזיק מעמד זמן רב. במוצב זהה למוצב של "חאלד", בסיס D.C.O סמוך לנווה דקלים וחאן יונס בעזה, אנשי הרש"פ טמנו בחשאי מטען רב עוצמה ומלכדו את המוצב. בשעת בוקר מוקדמת נסו בבהלה הפלסטינים מהמוצב, ואז נשמע פיצוץ עז שהחריד את המוצב ואת "היחסיים". קצין המבצעים הישראלי נהרג במקום, וחמישה חיילים נפצעו קשה. במבצע "חומת מגן" שנפתח ביוזמתו של הר"מ אריאל שרון התברר בדיעבד שרוב המחבלים שחוסלו או נעצרו ע"ז צה"ל היו אנשי הרשות הפלסטינית.

נפרדתי מחאלד, אני מספיק מנוסה לדעת שאולי שביבי

סגולות לעם סגולה

סגולות לאהבה ולהינצל מאויבים

א. סגולה לאהבה או להפוך את האויב לאוהב, יאמר בפני חברו שבע פעמים בנשימה אחת את השם אוריאל"ל או נוריא"ל, ויתהפך לאוהב. (סגולות ישראל א, ח"י).

ב. סגולה לקיום האהבה בין אדם לחברו, שיהיה שגור בפיו קריאת מזמור קל"ג בתהלים. (שמוש תהלים פיר קל"ג).

ג. סגולה אמיתית להינצל מכל אויב ומשטין ופגע רע, וגם תהיה אימתו מוטלת על הבריות כל היום, לומר תיכף אחר ברכות השחר 3 פעמים פסוק זה (דברים י"א, כ"ה): "לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ, וְלֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ, וְלֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ, וְלֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ, וְלֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ." (סגולות ישראל א.ל.ו).

ד. אם פגעת באויבך, ואתה יודע שהוא רוצה להרע לך, אמור כנגדו שבע פעמים את השם אוריאל"ל, ואח"כ תאמר: "ה'! הצילני מאויבי". ולא יוכל להרע לך, בעזרת ה'. (האח נפשונו ערך אויב אות ט).

ה. סגולה להפוך את האויב לאוהב, קודם זריחת החמה ילך לצד מזרחה, ובשעה שעולה השמש, יאמר: "אני חייב ליתן לך שלום מאת השם יתברך, שברא

ו. סגולה לכבוש את האויב, יכתוב שם האויב ישר והפוך, וישים אותו תחת מנעליו, וינצחנו תיכף ומיד. (האח נפשונו ערך אויב אות ד).

ז. סגולה אחרת לכבוש את האויב, יאמר שבע פעמים את שם אמו של אברהם אבינו ע"ה "אמתלאי בת כרנבו", ושם אמו של המן הרשע "אמתלאי בת ערבתא". (שם אות ג).

ח. עוד סגולה לכבוש האויב, יאמר מול האויב שלש פעמים, ישר והפוך, את הפסוק (בראשית ט"ו, י"א): "וְאֵת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הַכּוֹ בַסִּבּוּרִים מִקֶּטֶן וְעַד גְּדוֹל וְיִלְאוּ לְמִצַּא הַפֶּתַח". ואח"כ יאמר פעם אחת את הפסוק (שמות ט"ו, טז): "תִּפְלַע עֲלֵיהֶם אֵימַתָּה וּפְחַד בְּגִדְלֹךָ יִרְעָךְ וְיִדְמוּ כְאֶבֶן, עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ ה', עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיֹתָ". והוא בדוק ומנוסה. (רפואה וחיים מיושלים מערכת אויב).

הדרכה לזוגיות נכונה על ידי הרב נחום דיאמנט

יחסי הורים ובני הזוג

לשני הצדדים. וכאשר הילדים חשים בנוח בבית ההורים, הם עצמם באים לדבר, הם נכנסים להתייעץ, מרגישים הכי חופשי שבעולם.

יש לך בעל

ועוד פרט כאוב מאד. כאשר יש איזושהי, אי הבנה או אי הסכמה, בין בני הזוג, הורים מתערבים ומרחיבים את הפער. זה שהבת סיפרה לאמה, זו טעות ראשונה, אבל לאחר שהיא כבר ספרה, אמה צריכה לומר לה: "בתי היקרה, יש לך בעל תסתדרי איתו!". ולא, חלילה, לעודד את רוחה "כן, את בסדר, בעלך לא בסדר", בת צריכה לדעת כי אם יש לה בעיה עם בעלה, את הפיתרון תמצא בצוותא עם בעלה ולא עם אמה. "גברת, התחתנת, תסתדרי לך, אני לא לשכת הסעד, אינני שופטת בבית משפט לתביעות קטנות!" תאמרי לה.

פעם דיברתי על הנושא, בהרצאה מסוימת. בסיום ההרצאה נגשה אלי אשה: "לא רציתי להפריע לך באמצע ההרצאה, אבל אילול ידעתי מקודם על מה אתה עתיד לדבר, הייתי מספרת לך סיפור שלבטח היה משתלב בהרצאתך."

והיא החלה לספר: "יש לי בת, לא נעים לומר, היא קלפט'ע. בעלה סובל ממנה - סבל איום. היא רודה בו. החיים מתנהלים שם על מי מריבה. ידעתי כי ישנן מריבות, אבל לא ידעתי באיזו רמה. יום אחד נודע לי כי מידי כמה ימים היא מאיימת בגט, כיון שלבעלה אין לאן ללכת, הוא בודד בעולם ללא משפחה, ומגט הוא פחד פחד מות, ואיום זה הוא כלי ההתעללות בו. הוא סובל הכל ומוותר לה. יש להם ששה ילדים. היא כאילו אומרת לו: "אני עם ששת הילדים אסתדר, ואתה פשוט תיזרק לכלבים". מה עשיתי? קראתי לבתי "היקרה", ואמרתי לה: "אני ששה ילדים לא מקבלת, וגם אם תבואי לבד. תבני את החיים היכן שאת רוצה, אבל לא אצלי!" מה היו התוצאות? הכל הסתיים, לפתע נהיה שם שלום בבית. (היא יצרה אצלה מוטיבציה לשלום בית). למעשה, היא גילתה לי שעשתה עוד יותר. באחת מהזדמנויות, היא אמרה גם לחתנה, "תדע לך, בתי מאיימת, אין לך מה להתייחס לאימים, כי אין לה להיכן ללכת" ופתאום הסערות שכנו, החיים החלו לזרום על מי מנוחות.

מתוך הספר "זכו" סיפורי זוגות בסערות חיים. ב"ב, שבט תשס"ט. באדיבות המחבר.

נשאלתי, היכן עובר הקו האדום של מה מותר ומה אסור להורים בבואם להתערב בחיי בני הזוג? אני אומר: אין קו אדום. קו אדום משמע שעד לקו אפשר להתקרב, במקרה שלנו - אין להתקרב כלל, אין להורים להתערב בחיי בני הזוג כהוא זה, שום כלום.

"מה? אין זו זכותנו לדעת?!!" תמהים הורים אוהבים. ואני משיב להם: זכותכם לדעת רק מה שבני הזוג ישררו לכם. אל תשאלו שאלות, אל תחקרו ואל תחפרו. תנו לזוג לבנות את עצמו. נסו להיזכר שלושים שנה קודם, כאשר אתם הייתם זוג צעיר, כמה הפריע לכם שהתערבו לכם בחיים. זיכרון זה ינחה אתכם כיום אין להתנהג. לא מתערבים לזוג בחיים. נקודה.

מדוע הורים מתערבים? אולי הדבר נובע מצורך שליטה כלשהי. לפעמים, מתוך הרגשה כי הזוג הצעיר עדיין לא מבין כלום "לי יש נסיון חיים כביר, חובה עליהם לשמוע ממני, רק כך יצליחו בחיים". אמת, כי הורים הרואים טעות של ממש, או עוול שנעשה ע"י הזוג הצעיר, קשה מאד שלא להתערב. מניסיון אישי שלי, אומר לכם, כי לא תמיד קל לראות את הטעויות ולשתוק, לפעמים זה לא רק לכסוס ציפורניים אלא לבלוע אצבעות. לא קל לשתוק, וראים דברים שבקלות יכולים לשנות (רק להעיר להם, זה הכל), הם הרי ממש נופלים, אני יודע שהם נופלים וביכולתי לעזור להם. לא! שתוק, שיפלו ויקומו וילמדו. אם התערבת קנית לך שונאים. תן להם ליפול, וזכור! לא נורא. מותר לזוג צעיר ליפול, יעשו טעות, ישלמו את המחיר אבל ילמדו. אם אתה רק תרפד להם את כביש החיים, הם לא ילמדו. כלום.

חננים וכלות החשים שבאמת לא מתערבים להם, שנותנים להם לחיות כרצונם, מרגישים טוב בבית ההורים, הם באים בשמחה. כל הנספחים של המשפחה (חננים או כלות) - מרגישים בבית כמו בנים, נכנסים ומדברים חופשי חופשי, אף פעם לא מפחדים שמא יוציאו מהם משהו, או שמא יעירו להם הערה. בדרך כלל, כלה היודעת כי החמות מגיעה, היא מסויטת. שבעה ימים לפני הביקור איננה אוכלת כמתול שלושם, מסדרת את הבית שוב ושוב, שמא החמות תעיר משהו. אם מתנהגים כנ"ל, אינה חוששת גם לא שבע דקות, "שתבוא, ואם תראה שמלוכלך היא הרי לא תגיד שום דבר, חמותי לא אומרת כלום!". בניהול חיים כך, קל יותר והרבה יותר נוח

הרצאות וחוגי בית

המעוניינים בהרצאות מרתקות ביהדות וקבלה, במקום מגוריהם מפי עורך העלון הרב מנשה בן פורת שליט"א מרצה בכיר בערוץ הידברות כמו כן המעוניינים לקבל לביתם את העלון או מספר עלונים לחלוקה תמורת דמי משלוח בלבד, כמו כן, המעוניינים לקבל את העלון למייל בחינם מוזמנים ליצור קשר בטלפון **054-8486661** או כתבו ל - mhbp52@etrog.net

לעילוי נשמת
מרגלית מרים בן גיסי
נלב"ע ו"ד כסליו תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
כליף בן מרים
ואסתר בן שמחה
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
יוסי יוסף חיים בן שושנה
נלב"ע ו"ד כסליו תש"ע
ת.נ.צ.ב.ה.

